

Žaloba podaná dne 15. září 2005 Komisí Evropských společenství proti Italské republice

(Věc C-337/05)

(2005/C 281/16)

(Jednací jazyk: itaština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 15. září 2005 žaloba směřující proti Italské republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou D. Recchiou a X. Lewisem, jako zmocněnci.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

— určil, že italská vláda, a konkrétně ministerstvo vnitra, obrany, hospodářství a financí, zemědělství a lesnictví, infrastruktury a dopravy a oddělení civilní ochrany předsednictví Rady ministrů tím, že zavedla praxi již dlouhou dobu uplatňovanou spočívající v přímém zadávání veřejných zakázek na nákup helikoptér značky „Agusta“ a „Agusta Bell“ společnosti „Agusta“ pro potřeby protipožárních vojenských jednotek, karabiniérů, státních lesních hlídek, pobřežních hlídek, daňové správy a státní policie, jakož i oddělení civilní ochrany bez jakéhokoliv zveřejnění vyhlášení zakázky a konkrétně bez dodržení postupů stanovených ve směrnici 93/36/EHS⁽¹⁾ a ještě předtím ve směrnici 77/62/EHS⁽²⁾, 80/767/EHS⁽³⁾ a 88/295/EHS⁽⁴⁾, Italská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z uvedených směrnic.

— uložil Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Vláda Italské republiky, a konkrétně ministerstvo vnitra, obrany, hospodářství a financí, zemědělství a lesnictví, infrastruktury a dopravy a oddělení civilní ochrany předsednictví Rady ministrů zavedla praxi již dlouhou dobu uplatňovanou spočívající v přímém zadávání veřejných zakázek na nákup helikoptér značky „Agusta“ a „Agusta Bell“ společnosti „Agusta“ pro potřeby protipožárních vojenských jednotek, karabiniérů, státních lesních hlídek, pobřežních hlídek, daňové správy a státní policie, jakož i oddělení civilní ochrany předsednictví Rady ministrů bez jakéhokoliv zveřejnění vyhlášení zakázky a konkrétně bez dodržení postupů stanovených ve směrnici 93/36/EHS a ještě předtím ve směrnici 77/62/EHS, 80/767/EHS a 88/295/EHS v rozporu s povinnostmi, které pro ni vyplývají z uvedených směrnic.

Po obdržení stížnosti Komise získala informace, ze kterých plyne, že italská vláda přijala uvedenou praxi již dávno.

Komise tvrdí, že tato praxe je v rozporu se směrnicemi o zadávání veřejných zakázek na výše uvedené dodávky, jelikož žádná z podmínek, na kterou se váže možnost přistoupit k vyjednávacímu řízení bez zveřejnění vyhlášení zakázky, není splněna.

Komise mimoto tvrdí, že Itálie neprokázala, že dotčená praxe je odůvodněná na základě článku 2 směrnice 93/36/EHS, podle kterého se směrnice nevztahuje na zakázky, které jsou prohlášeny za tajné nebo jejichž provádění musí podle právních a správních předpisů platných v daných členských státech doprovázet zvláštní bezpečnostní opatření, nebo pokud to vyžaduje ochrana základních bezpečnostních zájmů členského státu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 199, 9.8.1993, s. 1; Zvl. vyd. 06/02, s. 110.

⁽²⁾ Úř. věst. L 13, 15.1.1977, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 215, 18.8.1980, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 127, 20.5.1988, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Landesgericht Innsbruck ze dne 22. června 2005 ve věci Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols proti Spolkové zemi Tyrolsko

(Věc C-339/05)

(2005/C 281/17)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Landesgericht Innsbruck (Rakousko) ze dne 22. června 2005 ve věci Zentralbetriebsrat der Landeskrankenhäuser Tirols proti Spolkové zemi Tyrolsko, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 19. září 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Landesgericht Innsbruck žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Musí členský stát nebo územní celek členského státu při odměňování smluvních zaměstnanců zohlednit profesní zkušenost v některých zařízeních ve Švýcarsku, jež jsou srovnatelná se zařízeními uvedenými v § 41 odst. 2 Tiroler Landesvertragsbedienstetengesetz (tyrolský zemský zákon o smluvních zaměstnancích) (případně v § 26 odst. 2 Vertragsbedienstetengesetz 1948) **bez časového omezení**, nebo musí být Dohoda mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob (Úř. věst. 2002 L 114, s. 6), zejména její čl. 9 odst. 1 přílohy I, vykládána v tom smyslu, že je přípustné **omezit započtení** na dobu profesní zkušenosti, kterou zaměstnanci ve Švýcarsku odpracovali **po vstupu v platnost** této dohody dne 1. června 2002?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Arbetsdomstolen ze dne 15. září 2005 ve věci Laval un Partneri Ltd. proti Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundets avdelning 1 Byggettan a Svenska Elektrikerförbundet

(Věc C-341/05)

(2005/C 281/18)

(Jednací jazyk: švédština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Arbetsdomstolen (Švédsko) ze dne 15. září 2005 ve věci Laval un Partneri Ltd. proti Svenska Byggnadsarbetareförbundet, Svenska Byggnadsarbetareförbundets avdelning 1 Byggettan a Svenska Elektrikerförbundet, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 19. září 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Arbetsdomstolen žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1) Je v souladu s ustanoveními Smlouvy o ES týkajícími se volného pohybu služeb a zákazu diskriminace na základě státní příslušnosti, jakož i s ustanoveními směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/EHS ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb, aby se odborové organizace prostřednictvím kolektivních akcí v podobě blokad snažily přimět zahraničního poskytovatele služeb k podpisu kolektivní smlouvy v hostitelské zemi, týkající se takových pracovních podmínek, jaké jsou uvedeny ve výše uvedeném usnesení Arbetsdomstolen, za takové situace v hostitelské zemi, v jaké právní předpisy

provádějící uvedenou směrnici neobsahují žádná výslovná ustanovení o uplatnění pracovních podmínek v kolektivní smlouvě?

2) Švédský zákon „medbestämmandelagen“ (zákon o účasti zaměstnanců na rozhodování) zakazuje odborové kolektivní akce směřující k potlačení kolektivní smlouvy uzavřené mezi jinými sociálními partnery. Tento zákaz je však uplatňován na základě zvláštního ustanovení, které je součástí tzv. lex Britannia, pouze tehdy, pokud odborová organizace zahájí kolektivní akci z důvodů pracovních podmínek, na které je přímo použitelný zákon medbestämmandelagen, což v praxi znamená, že zákaz neplatí u kolektivních akcí vůči zahraničním podnikům, které ve Švédsku dočasně podnikají s vlastním personálem. Brání ustanovení Smlouvy o ES týkající se volného pohybu služeb a zákazu diskriminace na základě státní příslušnosti, jakož i ustanovení směrnice 96/71, uplatnění posledně uvedeného ustanovení – které spolu s ostatními částmi lex Britannia v praxi rovněž znamená, že švédské kolektivní smlouvy platí a mají přednost před již uzavřenými zahraničními kolektivními smlouvami – kolektivní akci v podobě blokády, uskutečněné švédskými odborovými organizacemi vůči poskytovateli služeb dočasně pobývajícím ve Švédsku?

Žaloba podaná dne 19. září 2005 Komisí Evropských společenství proti Finské republice

(Věc C-342/05)

(2005/C 281/19)

(Jednací jazyk: finština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 19. září 2005 žaloba směřující proti Finské republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou M. van Beekem a I. Koskinenem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Finská republika tím že pravidelně povolovala lov vlků, aniž by dodržela podmínky pro odchylky stanovené čl. 16. odst. 1, směrnice Rady 92/43/EHS o ochraně přírodních stanovišť volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (¹), nesplnila povinnosti které pro ni vyplývají z čl. 12 odst. 1 a čl. 16 odst. 1 uvedené směrnice.
- uložil Finské republice náhradu nákladů řízení.